

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 65. Bernardini Scotti Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII. Aulis, rebusque politicis longe versatissimus. ac denique omnibus gratiæ & naturæ dotibus tam abunde decoratus, ut si fortuna cum ejus meritis fuisset æquata, inter summos Pontifices Maximus & Optimus floruisset.

§. LXV.

*Bernardini Scotti Cardinalis
extrema.*

Meritis haud inferior erat Bernardinus Scottus patria Mediolanensis. Hic ex Vincentio Comite, & Theodora Cusana Nobili Matrona progenitus, haustis primis literarum rudimentis Ticinum mittitur, ut ibidem in Universitate sacratoribus literis & præsertim Jurisprudentiæ operam navaret. Inde laurea decoratus Mediolanum, Judicum & Doctorum Collegio adscriptus revertitur. At Eruditionis fama, qua inclaruit, haud diu latere poterat Innocentium XI. a quo Sacri Senatus Advocatus, & ab Alexandro VIII. Nepotis sui Ottoboni Cardinalis Auditor, renuntiatur: Paulopost inter Romanæ Curiæ Præsules recensitus, in Congregatione, quæ *Consulta* vocatur, ad ferendum suffragium assumitur, aliis pluribus auctus officiis, quæ ipsi amplissimum meritorum campum aperiebant:

bant: Celebrior jam factus Cardinali Barberino, quem Pontifex Neapolin ad Philippum V. Regem ablegabat, necnon Imperiali Cardinali ad Carolum VI. Mediolanum misso comes Legationis adjungitur; inde vero reversus, Romanæ Urbis Governator nominatur, quod munus summa cum integritate quadriennium obibat, ediditque plura decreta oppido salutaria, infames quippe mulierculas, & juvenum pestes urbe expellebat, nullumque malefactorem unquam impunitum dimittebat, qua etiam severitate non modo Urbis securitati prospexit, sed una Romani populi amorem sibi conciliavit; eo enim ad clavum sedente, sicut raro admodum in frequentissima hac urbe latrocinia, furta, homicidia, aut nocturæ expilationes auditæ fuerunt, ita nunquam probi sine virtutis mercede relinquebantur. Ne vero solus Scottus sine præmio esset, a Clemente XI. inter Cardinales Presbyteros relatus est, Governatoris munere adhuc per alterum fere biennium retento: Hac tamen dignitate non ad sui, sed Sedis Apostolicæ commodum auctus videbatur; cum enim contra Turcarum invasiones maritimæ Pontificis Urbes & Melitensium Insulæ muniendæ essent, ipse pro ferendis sumptibus multa

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

Sæc. XVIII. multa scutorum millia suppeditavit:
 A. C. 1726. Siculos etiam Sacerdotes, quos Regis
 Sardiniae Administrum ceu refractarios
 inde expulerant, opum suarum impendio,
 utpote Pontificio decreto obtemperantes aluit: Anno Christi millesimo
 septingentesimo decimo septimo die vigesima
 Junii in locum Fabritii Spadæ Præfectus
Signaturæ justitiæ creabatur, & Congregationi de
 Propaganda fide aggregatus, Hungarico - Germanici
 Collegii, necnon patriæ Mediolanensis Ecclesiæ ad
 SS. Ambrosium & Carolum Romæ patrocinium in se
 suscipiebat. Augebatur insuper prædite Abbatia
 Cremonensi ad S. Stephanum: Paulopost, ut a
 gravissimis laboribus paulisper respiraret, sese
 ad suburbanam villam suam (Caprocolam dicunt)
 contulit, ubi tamen pene spiritum & vitam amisit,
 tam subita animi defectione obrutus, ut jamjam
 obiisse videretur. Accurrunt illico Cardinales
 Corradinus & Albanus, & prout pene conclamatum
 lugent, ita sanitati, Patriæ & Ecclesiæ necessitatibus
 restitutum, eo tenerius lætantur, quo magis
 manifesto Beatæ Virginis beneficio ipsum mortis
 faucibus ereptum agnovere. Ipse etiam Scottus
 sibi redditus, confestim ædem Dei Parentis Virginis,
 quæ Laureti summa religione colitur,
 voti

voti solvendi causa adiit, largoque do- Sæc. XVIII.
 nario suam gratitudinem testatus est. A. C. 1726.
 Redux inde factus, in Alberonii Car-
 dinalis mores inquirere jubetur, qua
 tamen causa vix finita, cum Clemens
 XI. Papa vita decederet, Sacrum Con-
 clave ingreditur, multis eidem accla-
 mantibus, ut qui purpuratus intraret,
 non nisi trina decoratus tiara inde Ponti-
 fex egrederetur. Eleſto autem Innocen-
 tio XIII. pluribus præfuit Patrum Cæ-
 tibus, in quibus semper præclara suæ
 integritatis ac doctrinæ specimina edi-
 dit, summo Pontifici percharus, & a
 ceteris Cardinalibus maximi habitus.
 Biennio post rursus sacris interfuit co-
 mitiis, in quibus denuo non pauca
 Patrum vota in prima scrutatione in
 eum concurrebant, ipse vero sui im-
 memor, Ursinium Cardinalem, Virum
 longe meritissimum suo etiam suffragio
 in id fastigii una reposuit. Sub hoc
 Pontifice Benedicto XIII. apud quem
 gratia plurimum valebat, raro S. Con-
 gregationibus interesse poterat; assiduis
 enim pressus doloribus unice eo inten-
 tus erat, ut sese ad extremam cum
 morte luctam accingeret. Tandem
 vero die decima sexta Novembris Ro-
 mæ pie, uti vixerat, obiit, sepultus
 in Ecclesia ad S. Carolum, in qua Al-
 tare magnifico sumptu erexerat. Ce-
 teros

Sæc. XVIII. A. C. 1726. teros thesauros suos in manus pauperum in vita potissimam partem deportavit, magnamque pecuniæ vim in subsidium belli Helvetici contulit, plura etiam aureorum millia in Ecclesiarum reparationes & cultus, necnon in Religiosos atque egenos insumpsit. Testamento etiam caverat, ut ejus Bibliotheca ad Calvachinum, pretiosa vero ejus suppellex in pauperes, & denique suæ familiæ bona in Joannem Comitem Scottum Fratrem suum transferrentur, ea tamen lege, ut eo defuncto Magnum Mediolanense Nofocomium hæres illorum esset.

§. LXVI.

Joannis Baptistæ Bussi obitus.

*Vid. supra
t. 67. l. 214.
cap. 658.*

Eodem pariter anno æternitatis viam ingressus est Joannes Baptista Bussius Viterbii natus Patre Joanne de Bussi, & Matre Eleonora de Marsciano, quorum uterque illustri Comitum familia ortus, & florenti in fortuna constitutus erat. Hi diligentem prolis in pietate efformandæ curam susceperunt; Educatum igitur Joannes liberaliter, latinas literas, quantum puerilis ætas patiebatur, in paterna domo didicit. Adultior factus, Romamque missus, sub disciplina Ludovici Bussi præstantif-